

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (tretia komora)

z 28. apríla 2022*

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Smernica 2001/23/ES – Články 3 až 5 –
Prevody podnikov – Zachovanie práv zamestnancov – Výnimky – Insolvenčné konanie –
Postup *pre-pack* – Prežitie podniku – Prevod (časti) podniku po vyhlásení konkurzu, ktorému
predchádzal postup *pre-pack*“

Vo veci C-237/20,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím Hoge Raad der Nederlanden (Najvyšší súd, Holandsko) z 29. mája 2020 a doručený Súdnemu dvoru 5. júna 2020, ktorý súvisí s konaním:

Federatie Nederlandse Vakbeweging

proti

Heiploeg Seafood International BV,

Heitrans International BV,

SÚDNY DVOR (tretia komora),

v zložení: predsedníčka druhej komory A. Prechal, vykonávajúca funkciu predsedu tretej komory,
sudcovia J. Passer, F. Biltgen (spravodajca), L. S. Rossi a N. Wahl,

generálny advokát: G. Pitruzzella,

tajomník: M. Ferreira, hlavná referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 30. septembra 2021,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

- Federatie Nederlandse Vakbeweging, v zastúpení: F. M. Dekker, advocaat,
- Heitrans International BV a Heiploeg Seafood International BV, v zastúpení: B. Kraaipoel, J. F. Fliek a I. Spinath, advocaten,
- holandská vláda, v zastúpení: M. K. Bulterman a J. Langer, splnomocnení zástupcovia,

* Jazyk konania: holandčina.

– Európska komisia, v zastúpení: A. Nijenhuis a B.-R. Killmann, splnomocnení zástupcovia,
po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 9. decembra 2021,
vyhlásil tento

Rozsudok

- 1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článkov 3 až 5 smernice Rady 2001/23/ES z 12. marca 2001 o aproximácii zákonov členských štátov týkajúcich sa zachovania práv zamestnancov pri prevodoch podnikov, závodov alebo častí podnikov alebo závodov (Ú. v. ES L 82, 2001, s. 16; Mim. vyd. 05/004, s. 98).
- 2 Tento návrh bol podaný v rámci sporu medzi holandskou odborovou organizáciou Federatie Nederlandse Vakbeweging (Federácia holandských odborových zväzov) (ďalej len „FNV“) na jednej strane a holandskými spoločnosťami Heiploeg Seafood International BV a Heitrans International BV (ďalej spoločne len „nová skupina Heiploeg“) na strane druhej vo veci zachovania práv zamestnancov týchto spoločností po prevode podniku, ak bol prevádzateľ predmetom konkurzného konania.

Právny rámec

Právo Únie

- 3 Smernica 2001/23 kodifikovala smernicu Rady 77/187/EHS zo 14. februára 1977 o aproximácii zákonov členských štátov týkajúcich sa zachovania práv zamestnancov pri prevodoch podnikov, závodov alebo častí podnikov alebo závodov [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES L 61, 1977, s. 26), zmenenú smernicou Rady 98/50/ES z 29. júna 1998 (Ú. v. ES L 201, 1998, s. 88).
- 4 Odôvodnenie 3 smernice 2001/23 znie takto:

„Je potrebné zabezpečiť ochranu zamestnancov pre prípad zmeny zamestnávateľa, najmä postarať sa o to, aby ich práva boli zachované.“
- 5 Článok 1 tejto smernice v odseku 1 písm. a) a b) stanovuje:

„a) Táto smernica sa vzťahuje na každý prevod podnikov, závodov alebo čas[ti] podniku alebo závodu na iného zamestnávateľa v dôsledku právneho prevodu [na základe zmluvného prevodu – *neoficiálny preklad*] alebo zlúčenia.

b) Podľa písmena a) a nasledujúcich ustanovení tohto článku prevod v zmysle tejto smernice je, keď ide o prevod hospodárskeho subjektu, ktorý si ponecháva svoju identitu v zmysle organizovaného zoskupenia zdrojov, ktorého cieľom je vykonávať hospodársku činnosť, bez ohľadu na to, či je táto činnosť hlavná alebo doplnková.“

6 Článok 3 uvedenej smernice v odseku 1 prvom pododseku uvádza:

„1. Práva a povinnosti prevádzateľa vyplývajúce z pracovnej zmluvy alebo z pracovnoprávneho vzťahu, ktorý existoval ku dňu prevodu, sa z dôvodu tohto prevodu prevedú na nadobúdateľa.“

7 Článok 4 smernice 2001/23 v odseku 1 prvom pododseku stanovuje:

„1. Prevod podniku, závodu alebo časti podniku alebo závodu nemôže byť automaticky dôvodom na prepúšťanie z práce zo strany prevádzateľa alebo nadobúdateľa. Toto ustanovenie však nebráni prepúšťaniu, ku ktorému môže dôjsť z hospodárskych, technických alebo organizačných dôvodov zahŕňajúcich zmeny týkajúce sa pracovníkov [zmeny z hľadiska zamestnanosti – *neoficiálny preklad*].“

8 Článok 5 tejto smernice stanovuje:

„1. Pokiaľ členské štáty nezabezpečia inak, články 3 a 4 neplatia pre prevody podnikov, závodov alebo častí podnikov alebo závodov, pri ktorých je prevádzateľ subjektom [predmetom – *neoficiálny preklad*] konkurzného konania alebo iného podobného konania riešiaceho platobnú neschopnosť, ktoré bolo ustanovené v súvislosti s likvidáciou [alebo podobného insolvenčného konania, ktoré bolo začaté na účely likvidácie – *neoficiálny preklad*] majetku prevádzateľa a ktoré je pod dozorom [pod dohľadom – *neoficiálny preklad*] príslušného verejného orgánu (ktorým môže byť profesionálny odborník vo veciach platobnej neschopnosti [môže byť správca – *neoficiálny preklad*], splnomocnený príslušným verejným orgánom).

2. Keď sa články 3 a 4 vzťahujú na prevod počas konkurzného konania [insolvenčného konania – *neoficiálny preklad*], ktoré sa začalo vo vzťahu k prevádzateľovi (bez ohľadu na to, či bolo toto konanie ustanovené v súvislosti s likvidáciou majetku prevádzateľa, alebo nie) a za predpokladu, že takéto konania sú pod dozorom [pod dohľadom – *neoficiálny preklad*] príslušného verejného orgánu (ktorým môže byť profesionálny odborník vo veciach platobnej neschopnosti [môže byť správca – *neoficiálny preklad*], ustanovený podľa vnútroštátnych právnych predpisov), môže členský štát zabezpečiť, že:

a) bez ohľadu na článok 3 ods. 1 dlhy [záväzky – *neoficiálny preklad*] prevádzateľa vyplývajúce z akýchkoľvek pracovných zmlúv alebo pracovnoprávnych vzťahov a splatné [, ktoré vznikli – *neoficiálny preklad*] pred prevodom alebo pred začatím konkurzného konania [insolvenčného konania – *neoficiálny preklad*] sa neprevedia na nadobúdateľa za predpokladu, že takéto konanie zabezpečí podľa zákona daného členského štátu najmenej takú rovnocennú ochranu, aká je zabezpečená v situáciách, na ktoré sa vzťahuje smernica Rady 80/987/EHS z 20. októbra 1980 o aproximácii právnych predpisov členských štátov vzťahujúcich sa na ochranu zamestnancov v prípade platobnej neschopnosti ich zamestnávateľa [Ú. v. ES L 283, 1980, s. 23; Mim. vyd. 05/001, s. 217)],

alebo že

b) nadobúdateľ, prevádzateľ alebo osoba, alebo osoby vykonávajúce funkcie prevádzateľa na jednej strane a zástupcovia zamestnancov na druhej strane môžu odsúhlasiť, pokiaľ to platné právne predpisy alebo prax umožňujú, zmeny zamestnaneckých podmienok zamestnancov určen[é] na zachovanie pracovných príležitostí tým, že sa zabezpečí prežitie podniku, závodu alebo časti podniku alebo závodu.

...

4. Členské štáty prijímú potrebné opatrenia na zabránenie zneužívania postupov pre prípad platobnej neschopnosti [insolvenčných konaní – *neoficiálny preklad*], ktoré by viedli k odňatiu práv zamestnancov stanovených touto smernicou.“

Holandské právo

BW

- 9 V § 7:663 Burgerlijk Wetboek (Občiansky zákonník, ďalej len „BW“) sa uvádza, že v dôsledku prevodu podniku prechádzajú práva a povinnosti, ktoré v čase prevodu vyplývajú pre zamestnávateľa z pracovnej zmluvy, ktorú uzatvoril so zamestnancom pracujúcim v tomto podniku, automaticky na nadobúdateľa.
- 10 § 7:666 *initio* a písm. a) BW stanovuje, že tento § 7:663 sa neuplatňuje na prevod podniku, ak bol na majetok zamestnávateľa vyhlásený konkurz a podnik patrí do konkurznej podstaty.
- 11 § 7:663 a § 7:666 *initio* a písm. a) BW majú za cieľ prebrať článok 3 ods. 1 a článok 5 ods. 1 smernice 2001/23.

FW

- 12 § 1 ods. 1 Faillissementswet (zákon o konkurze, ďalej len „FW“) stanovuje, že súd vyhlási konkurz na majetok dlžníka na základe jeho vlastného vyhlásenia alebo na návrh jeho veriteľov alebo jedného z nich, ak je platobne neschopný a má viac ako jedného veriteľa.
- 13 V § 10 FW sa uvádza, že tretie osoby majú právo namietať proti vyhláseniu konkurzu počas obdobia ôsmich dní, ktoré začína plynúť odo dňa vydania rozsudku o vyhlásení konkurzu na majetok dlžníka.
- 14 Rozsudok o vyhlásení konkurzu obsahuje aj meno konkurzného správcu a konkurzného sudcu.
- 15 § 68 FW stanovuje, že konkurzný správca je zodpovedný za správu a likvidáciu konkurznej podstaty. V súlade s vnútroštátnou judikatúrou musí zohľadniť záujmy všetkých veriteľov, ale aj kolektívne záujmy, vrátane záujmu súvisiaceho so zachovaním zamestnanosti.
- 16 V súlade s § 40 FW môže konkurzný správca vypovedať pracovné zmluvy pracovníkov zamestnaných dlžníkom v konkurze pri dodržaní výpovednej lehoty maximálne šesť týždňov.
- 17 Podľa § 64 FW konkurzný sudca vykonáva dohľad nad činnosťou konkurzného správcu a overuje, či tento správca neprekročil svoje právomoci, koná v záujme všetkých veriteľov a riadne plní svoju úlohu.

Postup pre-pack

- 18 Vnútroštátny súd opisuje postup *pre-pack* ako vnútroštátnu prax vychádzajúcu z judikatúry, ktorá umožňuje v rámci likvidácie majetku dlžníka pripraviť predaj celého podniku alebo jeho časti, aby sa tak zvýšila pravdepodobnosť, že veritelia budú v plnom rozsahu uspokojení.

- 19 Prípravy na predaj spočívajú najmä vo vyjednávaní dohody s jedným alebo viacerými záujemcami, na základe ktorej im bude po vyhlásení konkurzu na majetok dlžníka prevedený celý predmetný podnik alebo jeho časť. Postup *pre-pack* sa odlišuje od ostatných predajných transakcií, ktoré predchádzajú vyhláseniu konkurzu, v tom zmysle, že predajné transakcie organizované v jeho rámci pripravuje konkurzný správca nazvaný „predbežný konkurzný správca“, nad činnosťou ktorého vykonáva dohľad konkurzný sudca nazvaný „predbežný konkurzný sudca“. Títo sú určení príslušným súdom a ich postavenie, ako aj ich úlohy sú vymedzené judikatúrou Hoge Raad der Nederlanden (Najvyšší súd, Holandsko).
- 20 Z návrhu na začatie prejudiciálneho konania vyplýva, že podľa tejto judikatúry je úloha „predbežného konkurzného správcu“ stanovená súdom, ktorý ho určí, a na základe informácií poskytnutých týmto súdom alebo „predbežným konkurzným sudcom“ určeným na tento účel. „Predbežný konkurzný správca“ musí rovnako ako konkurzný správca zohľadniť vo fáze, ktorá predchádza vyhláseniu konkurzu, záujmy všetkých veriteľov, ale aj kolektívne záujmy, vrátane záujmu súvisiaceho so zachovaním zamestnanosti. „Predbežnému konkurznému správcovi“ môže rovnako ako konkurznému správcovi vzniknúť zodpovednosť za pochybenie, ktorého sa dopustil pri plnení svojich úloh.
- 21 Vnútroštátny súd spresňuje, že účasť „predbežného konkurzného správcu“ a „predbežného konkurzného sudcu“ je v postupe *pre-pack* zásadná, pretože sú pri následnom vyhlásení konkurzu vo všeobecnosti vymenovaní za konkurzného správcu a konkurzného sudcu pre konkurzné konanie. Pri plnení svojich úloh počas postupu *pre-pack* musia tiež zohľadniť zákonom stanovenú úlohu, ktorú budú plniť po vyhlásení konkurzu.
- 22 „Predbežnému konkurznému správcovi“ a „predbežnému konkurznému sudcovi“ teda prináleží pripraviť prevod celého podniku alebo jeho časti pred vyhlásením konkurzu na majetok právnickej osoby, ktorej patrí tento podnik, a to s prihliadnutím na záujem všetkých veriteľov a na kolektívne záujmy. Po vyhlásení konkurzu sú ako konkurzný správca a konkurzný sudca – bez ohľadu na rozsah ich účasti pred konkurzom – povinní posúdiť, či tento prevod uspokojuje tieto záujmy, a v prípade zápornej odpovede k uvedenému prevodu nepristúpiť.
- 23 K uzatvoreniu a plneniu dohody o prevode podniku pripravenej v rámci postupu *pre-pack* dochádza až po vyhlásení konkurzu, keď konkurzný správca a konkurzný sudca ustanovení súdom majú svoje zákonné právomoci. Títo poslední uvedení môžu vo všeobecnosti konať rýchlo, pretože je zvykom vymenovať do týchto funkcií pôvodného predbežného konkurzného správcu a pôvodného predbežného konkurzného sudcu.
- 24 Tento postup tak umožňuje zabrániť tomu, aby bol po vyhlásení konkurzu celý dotknutý podnik alebo jeho časť zatvorený, a to aj na krátky čas, a prevodom celého podniku alebo jeho časti, ktorého prevádzka bola zachovaná (*going concern*), dosiahnuť lepšiu cenu za predaj daného podniku, aby sa čo najlepšie uspokojili záujmy veriteľov.

Spor vo veci samej a prejudiciálne otázky

- 25 Skupina Heiploeg (ďalej len „bývalá skupina Heiploeg“) pozostávala z viacerých spoločností pôsobiacich v oblasti veľkoobchodu s rybami a morskými plodmi, ako aj súvisiacich činností. V účtovných rokoch 2011 a 2012 vykázala bývalá skupina Heiploeg značné finančné straty. Okrem toho Európska komisia uložila v novembri 2013 štyrom spoločnostiam tejto skupiny pokutu vo výške 27 miliónov eur za účasť na karteli.

- 26 Vzhľadom na vážne finančné ťažkosti bývalej skupiny Heiploeg nijaká banka nesúhlasila s financovaním tejto pokuty. Po uložení pokuty sa teda zvažovala možnosť začať postup *pre-pack*. Na tento účel bolo niekoľko spoločností nezávislých od skupiny Heiploeg vyzvaných, aby predložili ponuku na odkúpenie aktív bývalej skupiny Heiploeg. Keďže ponuka predložená spoločnosťou Parlevliet en Van der Plas Beheer BV sa považovala za najslubnejšiu, pokračovali rokovania s touto spoločnosťou.
- 27 V odpovedi na žiadosť bývalej skupiny Heiploeg, Rechtbank Noord-Nederland (Súd pre Severné Holandsko, Holandsko) ustanovil 16. januára 2014 dvoch „predbežných konkurzných správcov“ a jedného „predbežného konkurzného sudcu“. Z rozhodnutia o ustanovení vyplýva, že cieľom opatrenia bolo dosiahnuť čo najväčší výnos v prospech všetkých veriteľov a poskytnúť možnosť pripraviť predaj alebo reorganizáciu, vychádzajúc zo situácie platobnej neschopnosti. Súd pripomenul, že „predbežní konkurzní správcovia“ a „predbežný konkurzný sudca“ nemajú v rámci postupu *pre-pack* nijaké zákonom stanovené právomoci ani úlohu, ale sú zodpovední za to, aby sledovali, informovali a boli informovaní, ako aj za to, aby poskytovali svoje stanovisko a prípadne rady. Spresnil, že by sa mali riadiť záujmami všetkých veriteľov, ako keby už bola platobná neschopnosť vyhlásená, a v prípade následného insolvenčného konania podať verejnú správu o postupe *pre-pack*. Bývalá skupina Heiploeg bola povinná plne spolupracovať s „predbežnými konkurznými správcami“ a „predbežným konkurzným sudcom“.
- 28 Bývalá skupina Heiploeg podala 27. januára 2014 na Rechtbank Noord-Nederland (Súd pre Severné Holandsko) návrh na vyhlásenie konkurzu. Nasledujúci deň uvedený súd vyhovel tomuto návrhu a za konkurzného správcu a konkurzného sudcu určil osoby, ktoré predtým vykonávali funkciu „predbežného konkurzného správcu“ a „predbežného konkurzného sudcu“.
- 29 Obe spoločnosti, ktoré tvoria novú skupinu Heiploeg, zapísané do obchodného registra 21. januára 2014, prevzali väčšinu obchodných činností bývalej skupiny Heiploeg. Dohoda o prevode aktív, na základe ktorej boli činnosti bývalej skupiny Heiploeg prevedené na novú skupinu Heiploeg, bola uzatvorená 29. januára 2014.
- 30 V súlade s touto dohodou nová skupina Heiploeg prevzala pracovné zmluvy približne dvoch tretín zamestnancov bývalej skupiny Heiploeg s cieľom, aby na rovnakom pracovisku vykonávali činnosti, ktoré vykonávali predtým, ale za menej výhodných pracovných podmienok. Nová skupina Heiploeg získala priestory bývalej skupiny Heiploeg, ktoré používa, a zachovala si takmer rovnakú klientelu ako bývalá skupina Heiploeg.
- 31 FNV podala odvolanie proti prvostupňovému rozsudku, ktorým bol vyhlásený konkurz na majetok bývalej skupiny Heiploeg. Odvolací súd svojím rozsudkom odvolanie zamietol, pričom sa domnieval, že nová skupina Heiploeg tvrdila bez toho, aby to bolo spochybnené, že finančné straty, ktoré vznikli bývalej skupine Heiploeg, a skutočnosť, že banky neboli ochotné financovať sumu pokuty, ktorá bola uložená štyrom spoločnostiam uvedenej skupiny, viedli k tomu, že konkurz na majetok tejto skupiny bol nevyhnutný. Tento súd z toho vyvodil, že tri podmienky uplatnenia článku 5 ods. 1 smernice 2001/23 boli splnené a že teda nová skupina Heiploeg nebola viazaná pracovnými podmienkami a podmienkami zamestnávania, ktoré sa uplatňovali na jej zamestnancov pred prevodom. Uvedený súd sa totiž domnieval, že pri prevzatí bývalej skupiny Heiploeg novou skupinou Heiploeg bola po prvé bývalá skupina Heiploeg predmetom konkurzného konania, po druhé toto konanie sa týkalo likvidácie majetku prevádzateľa a po tretie uvedené konanie bolo pod kontrolou verejného orgánu.

- 32 FNV podala proti tomuto rozsudku kasačný opravný prostriedok na Hoge Raad der Nederlanden (Najvyšší súd, Holandsko), v ktorom tvrdila, že posledné dve podmienky stanovené v tomto ustanovení neboli v prípade postupu *pre-pack* splnené a že z tohto dôvodu prevod bývalej skupiny Heiploeg na novú skupinu Heiploeg podliehal ustanoveniam smernice 2001/23, takže zamestnanci bývalej skupiny Heiploeg sa mali považovať za zamestnancov, ktorí začali pracovať pre novú skupinu Heiploeg pri zachovaní svojich pracovných podmienok.
- 33 Vnútroštátny súd uvádza, že podľa § 7:663 BW v dôsledku prevodu podniku prechádzajú práva a povinnosti, ktoré v čase prevodu vyplývajú pre zamestnávateľa z pracovnej zmluvy, ktorú uzatvoril so zamestnancom pracujúcim v tomto podniku, na nadobúdateľa. Uvádza, že toto ustanovenie sa však podľa §7:666 *initio* a písm. a) BW neuplatňuje na prevod podniku v prípade, že na majetok zamestnávateľa bol vyhlásený konkurz a podnik patrí do konkurznej podstaty. Tento súd dodáva, že uvedené ustanovenia vnútroštátneho práva, ktoré preberajú smernicu 2001/23, sa musia vykladať v súlade s touto smernicou.
- 34 Vnútroštátny súd tiež pripomína, že hlavným cieľom postupu *pre-pack* je dosiahnuť pri likvidácii majetku dlžníka čo najvyššie uspokojenie všetkých veriteľov a že doplnkovo postup *pre-pack* prispieva k zachovaniu časti pracovných miest. Okrem toho spresňuje, že verejná kontrola v konkurznom konaní nie je ohrozená postupom *pre-pack*, ktorý konkurznému konaniu predchádza.
- 35 Pokiaľ ide o vec samu, vnútroštátny súd uvádza, že je nesporné, že bývalá skupina Heiploeg bola predmetom konkurzného konania v zmysle článku 5 ods. 1 smernice 2001/23. Vzhľadom na judikatúru Súdneho dvora má však tento súd pochybnosti o tom, či postup *pre-pack*, o ktorý ide vo veci samej, spĺňa ďalšie dve podmienky stanovené v článku 5 ods. 1 smernice 2001/23, a to či tento postup jednak možno považovať za postup smerujúci k likvidácii majetku bývalej skupiny Heiploeg, a jednak, či je pod kontrolou verejného orgánu.
- 36 Za týchto okolností Hoge Raad der Nederlanden (Najvyšší súd, Holandsko) rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru tieto prejudiciálne otázky:
- „1. Má sa článok 5 ods. 1 smernice 2001/23 vykladať v tom zmysle, že podmienka ‚konkurzného konania alebo [podobného insolvenčného konania, ktoré bolo začaté na účely likvidácie] majetku prevádzateľa‘, je splnená, keď
- a) je konkurz prevádzateľa neodvratný a prevádzateľ je tak skutočne platobne neschopný,
  - b) cieľom konkurzného konania podľa holandského práva je prostredníctvom likvidácie majetku dlžníka dosiahnuť najvyšší možný výnos pre všetkých veriteľov, a
  - c) v takzvanom postupe *pre-pack* pred vyhlásením konkurzu sa pripraví prevod (časti) podniku, ktorý sa uskutoční až po vyhlásení konkurzu, pričom
  - d) ‚predbežný konkurzný správca‘, ktorého ustanoví rechtbank (súd) pred vyhlásením konkurzu, sa musí riadiť záujmami všetkých veriteľov, ako aj kolektívnymi záujmami, ako je napríklad záujem na zachovaní pracovných miest, na čo má dohliadať ‚predbežný konkurzný sudca‘, ktorého taktiež ustanovil rechtbank (súd),
  - e) cieľom postupu *pre-pack* je umožniť v nasledujúcom konkurznom konaní taký spôsob likvidácie, pri ktorom sa predá (časť) pokračujúceho fungujúceho podniku (*going concern*) patriaceho do majetku prevádzateľa tak, aby sa dosiahol najvyšší možný výnos pre všetkých veriteľov a aby pracovné miesta zostali v čo najväčšej miere zachované, a
  - f) právna podoba konania zaručuje, že tento cieľ je skutočne rozhodujúci?

2. Má sa článok 5 ods. 1 [tejto] smernice vykladať v tom zmysle, že podmienka ‚konkurzného konania alebo [podobného insolvenčného konania... ktoré je pod dohľadom – *neoficiálny preklad*] príslušného verejného orgánu‘ je splnená, keď sa prevod (časti) podniku pripraví postupom *pre-pack* pred vyhlásením konkurzu a uskutoční sa po vyhlásení konkurzu, a
- [na tieto prípravy] pred vyhlásením konkurzu dohliada ‚predbežný konkurzný správca‘ a ‚predbežný konkurzný sudca‘, ktorých ustanovil súd, avšak nedisponujú nijakými zákonom stanovenými právomocami,
  - podľa holandského práva sa ‚predbežný konkurzný správca‘ pred vyhlásením konkurzu musí riadiť záujmami všetkých veriteľov a inými kolektívnymi záujmami, ako napríklad záujmom na zachovaní pracovných miest, na čo musí dohliadať ‚predbežný konkurzný sudca‘,
  - úlohy ‚predbežného konkurzného správcu‘ a ‚predbežného konkurzného sudcu‘ sa nelíšia od úloh konkurzného správcu a konkurzného sudcu,
  - dohoda, na základe ktorej sa podnik prevedie a ktorá bola pripravená v priebehu postupu *pre-pack*, je uzavretá a splnená až po vyhlásení konkurzu,
  - súd pri vyhlásení konkurzu môže za konkurzného správcu alebo konkurzného sudcu ustanoviť niekoho iného ako ‚predbežného konkurzného správcu‘ alebo ‚predbežného konkurzného sudcu‘, a
  - pre konkurzného správcu a konkurzného sudcu platia tie isté požiadavky objektívnosti a nezávislosti, ktoré platia pre konkurzného správcu a konkurzného sudcu v konkurznom konaní, ktorému nepredchádzal postup *pre-pack*, a bez ohľadu na rozsah ich účasti pred vyhlásením konkurzu sú na základe svojej zákonom stanovenej úlohy povinní posúdiť, či prevod (časti) podniku pripravený pred vyhlásením konkurzu je v záujme všetkých veriteľov a – v prípade zápornej odpovede na túto otázku – rozhodnúť, že tento prevod sa neuskutoční, zatiaľ čo sú naďalej oprávnení z iných dôvodov – napríklad preto, lebo tomu bránia iné kolektívne záujmy, ako je dôležitosť zamestnanosti – rozhodnúť, že prevod (časti) podniku pripravený pred vyhlásením konkurzu sa neuskutoční?“

O prejudiciálnych otázkach

O prvej otázke

- 37 Svojou prvou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa má článok 5 ods. 1 smernice 2001/23 vykladať v tom zmysle, že podmienka, ktorú stanovuje a podľa ktorej sa články 3 a 4 tejto smernice neuplatňujú na prevod podniku, pokiaľ je prevádzateľ predmetom konkurzného konania alebo podobného insolvenčného konania „[, ktoré bolo začaté na účely likvidácie] majetku prevádzateľa“, je splnená, keď je prevod celého podniku alebo jeho časti – pred začatím konkurzného konania, ktorého cieľom je likvidácia majetku prevádzateľa, a počas ktorého je uvedený prevod uskutočnený – pripravený v rámci postupu *pre-pack*, ktorého cieľom je umožniť v konkurznom konaní likvidáciu fungujúceho podniku (*going concern*), ktorá čo najlepšie uspokojí záujmy všetkých veriteľov a v čo najväčšej miere zachová zamestnanosť.
- 38 Na úvod treba v prvom rade pripomenúť, ako uviedol generálny advokát v bodoch 44 a 45 svojich návrhov, že zavedenie výnimky stanovenej v článku 5 ods. 1 smernice 2001/23 predstavuje kodifikáciu judikatúry Súdneho dvora. Hoci totiž smernica 77/187 neobsahovala v tejto súvislosti nijaké osobitné ustanovenie, Súdny dvor najmä vo svojich rozsudkoch zo 7. februára 1985, Abels (135/83, EU:C:1985:55), a z 25. júla 1991, d’Urso a i. (C-362/89, EU:C:1991:326), pripustil – vzhľadom na osobitosti, ktorými sa z pohľadu sociálneho práva vyznačuje konkurzné právo, ako sú osobitné konania, ktoré majú za cieľ vyváženie rôznych záujmov, najmä záujmov

rôznych kategórií veriteľov – možnosť odchyliť sa od uplatňovania systému individuálnej ochrany zamestnancov, ak je prevedený podnik alebo jeho časť predmetom konania, ktorého cieľom je likvidácia majetku prevádzateľa.

- 39 Súdny dvor tak v bode 25 rozsudku zo 7. decembra 1995, *Spano a i.* (C-472/93, EU:C:1995:421), rozhodol, že smernica 77/187 sa neuplatňuje na prevody, ku ktorým došlo v rámci konaní smerujúcich k likvidácii majetku prevádzateľa, akým je konkurzné konanie, o ktoré išlo v rozsudku zo 7. februára 1985, *Abels* (135/83, EU:C:1985:55), alebo konanie o nútenej správnej likvidácii podľa talianskeho práva, o ktoré išlo v rozsudku z 25. júla 1991, *d'Urso a i.* (C-362/89, EU:C:1991:326), pričom sa naopak uplatňuje na prevod podnikov, ktoré sú predmetom konaní, ktorých cieľom je zachovanie činnosti podniku.
- 40 Treba spresniť, že vo veci, v ktorej bol vydaný rozsudok z 25. júla 1991, *d'Urso a i.* (C-362/89, EU:C:1991:326), mal Súdny dvor rozhodnúť, pokiaľ ide o otázku, či si zamestnanci pri prevode podniku zachovávajú práva vyplývajúce z počtu odpracovaných rokov pred prevodom podľa vnútroštátnej právnej úpravy, ktorá stanovuje konanie o mimoriadnej správe podnikov s dvoma druhmi účinkov na tieto podniky. Táto vec sa vyznačovala jednak tým, že na prevádzaný podnik sa mohol vzťahovať režim nútenej správnej likvidácie, ktorého účinky boli porovnateľné s účinkami konkurzu, a jednak tento podnik mohol, aj keby podliehal tomuto režimu, pokračovať vo svojej činnosti pod vedením likvidátora počas obdobia, ktorého spôsob výpočtu stanovil zákon. V tomto poslednom uvedenom prípade mal tento likvidátor vypracovať program, ktorého realizáciu mal povoliť kontrolný orgán a ktorý mal v čo najväčšej možnej miere a s prihliadnutím na záujmy veriteľov obsahovať plán reorganizácie zlučiteľný s hlavným smerovaním priemyselnej politiky, a osobitne označovať prevádzkarne, ktoré majú obnoviť činnosť, a prevádzkarne, ktoré majú byť rozšírené, ako aj prevádzkarne a jednotky podniku, ktoré sa majú previesť. Uvedená právna úprava teda mala odlišné charakteristiky podľa toho, či sa nariadením o nútenej správnej likvidácii rozhodlo alebo nerozhodlo o pokračovaní činnosti podniku (rozsudok z 25. júla 1991, *d'Urso a i.*, C-362/89, EU:C:1991:326, body 27 až 30).
- 41 Súdny dvor sa domnieval, že prvý z týchto účinkov je porovnateľný s konkurzom, pretože sa týka likvidácie majetku dlžníka na účely kolektívneho uspokojenia veriteľov, takže prevody, ku ktorým došlo v tomto rámci, musia byť vylúčené z pôsobnosti smernice 77/187 (rozsudok z 25. júla 1991, *d'Urso a i.*, C-362/89, EU:C:1991:326, bod 31). Naopak sa domnieval, že ak sa sleduje druhý účinok, cieľ konania o mimoriadnej správe spočíva hlavne v tom, že sa podniku poskytne rovnováha umožňujúca zabezpečiť jeho činnosť do budúcnosti. Takto sledovaný hospodársky a sociálny cieľ totiž nemôže vysvetliť ani odôvodniť skutočnosť, že v prípade úplného alebo čiastočného prevodu dotknutého podniku sú jeho zamestnanci zbavení práv, ktoré im priznáva táto smernica za podmienok, ktoré spresňuje (rozsudok z 25. júla 1991, *d'Urso a i.*, C-362/89, EU:C:1991:326, bod 32).
- 42 Po druhé treba konštatovať, že prvá otázka obsahuje skutkové a procesné okolnosti, ktoré podľa vnútroštátneho súdu buď neboli uvedené v návrhu na začatie prejudiciálneho konania, v ktorom bol vydaný rozsudok z 22. júna 2017, *Federatie Nederlandse Vakvereniging a i.* (C-126/16, EU:C:2017:489), alebo neexistovali vo veci, v ktorej bol vydaný tento rozsudok, a v dôsledku toho bránia tomu, aby sa vo veci samej použila odpoveď, ktorú Súdny dvor poskytol v uvedenom rozsudku.

- 43 Súdny dvor v bode 47 toho istého rozsudku najmä rozhodol, že článok 5 ods. 1 smernice 2001/23 vyžaduje, aby na účely likvidácie majetku prevádzateľa bolo začaté konkurzné konanie alebo podobné insolvenčné konanie, a pripomenul, že podľa jeho judikatúry nespĺňa túto podmienku konanie, ktorého cieľom je pokračovanie v činnosti dotknutého podniku.
- 44 Pokiaľ ide o rozdiely medzi týmito dvoma druhmi konania, Súdny dvor dodal, že cieľom konania je pokračovanie v činnosti v prípade, že smeruje k zachovaniu prevádzkyschopnosti podniku alebo jeho životaschopných jednotiek. Naopak, cieľom konania smerujúceho k likvidácii majetku je maximalizácia kolektívneho uspokojenia veriteľov. Hoci pritom nie je vylúčené, že môže dochádzať k určitému prekryvaniu sa týchto dvoch cieľov, ktoré sleduje dotknuté konanie, hlavný cieľ konania, ktorého účelom je pokračovanie v činnosti podniku spočíva v každom prípade v zachovaní dotknutého podniku (rozsudok z 22. júna 2017, Federatie Nederlandse Vakvereniging a i., C-126/16, EU:C:2017:489, bod 48).
- 45 Vzhľadom na charakteristiky postupu *pre-pack*, ktoré uviedol vnútroštátny súd vo veci, v ktorej bol vydaný rozsudok z 22. júna 2017, Federatie Nederlandse Vakvereniging a i. (C-126/16, EU:C:2017:489), najmä na skutočnosť, že cieľom tohto postupu bolo zabrániť náhlemu ukončeniu činnosti dotknutého podniku ku dňu vyhlásenia konkurzu, aby sa tak zachovala hospodárska hodnota uvedeného podniku, ako aj zamestnanosť, Súdny dvor v bode 50 tohto rozsudku konštatoval, že s výhradou overenia vnútroštátnym súdom uvedený postup v konečnom dôsledku nesmeroval k likvidácii dotknutého podniku, takže hospodársky a sociálny cieľ, ktorý sledoval, nemôže vysvetliť ani odôvodniť skutočnosť, že pri úplnom alebo čiastočnom prevode tohto podniku boli jeho zamestnanci zbavení svojich práv, ktoré im priznáva táto smernica 2001/23.
- 46 Na rozdiel od skutkových okolností, o ktoré ide v uvedenej veci, vnútroštátny súd v tomto konaní uvádza, že v čase začatia predmetného postupu *pre-pack* bola platobná neschopnosť prevádzateľa nevyhnutná a že konkurzné konanie, ako aj postup *pre-pack*, ktorý mu predchádzal, sa týkali likvidácie majetku prevádzateľa, o ktorého konkurze sa okrem iného rozhodlo. Tento súd zdôrazňuje, že hlavný cieľ všetkých týchto konaní, ktoré viedli k tejto likvidácii, spočíval v dosiahnutí čo najvyššieho možného výnosu pre všetkých veriteľov.
- 47 Je tiež nesporné, že v prejednávanej veci došlo k prevodu dotknutého podniku v konkurznom konaní zameranom na likvidáciu celého majetku bývalej skupiny Heiploeg, teda podniku prevádzateľa.
- 48 V tejto súvislosti treba konštatovať, že keďže článok 5 ods. 1 smernice 2001/23 rozlišuje medzi „prevádzateľom“ a „podnikom“, „závodom“ alebo „časťou podniku alebo závodu“, ktorá patrí uvedenému prevádzateľovi, treba rozlišovať medzi celkovou hospodárskou činnosťou prevádzateľa a jednotlivými činnosťami rôznych subjektov zahrnutých do jeho likvidovaného majetku.
- 49 Zo znenia článku 5 ods. 1 smernice 2001/23 vyplýva, že pôsobnosť tohto ustanovenia, a v dôsledku toho výnimky, ktorú stanovuje, sa neobmedzuje na podniky, závody alebo časti podniku alebo závodu, ktorých činnosť bola definitívne ukončená pred prevodom alebo po ňom.
- 50 Tento článok 5 ods. 1 totiž tým, že stanovuje, že práva a povinnosti, ktoré pre prevádzateľa vyplývajú z pracovnej zmluvy alebo z pracovnoprávneho vzťahu existujúcich ku dňu prevodu, sa neprevádzajú na nadobúdateľa, ak sú splnené podmienky stanovené v tomto ustanovení, predpokladá, že musí byť možné previesť doposiaľ fungujúci podnik alebo jeho časť, pričom sa naň vzťahuje výnimka stanovená v tomto ustanovení. Týmto postupom smernica 2001/23

predchádza riziku, že dotknutý podnik, závod alebo časť podniku alebo závodu stratia hodnotu predtým, ako nadobúdateľ prevezme v rámci konkurzného konania začatého na účely likvidácie majetku prevádzateľa časť aktív a/alebo činností prevádzateľa, ktoré sú považované za životaschopné. Cieľom tejto výnimky je teda vylúčiť vážne riziko zhoršenia celkovej hodnoty prevádzaného podniku alebo životných a pracovných podmienok zamestnancov, ktoré by bolo v rozpore s cieľmi Zmluvy (pozri v tomto zmysle rozsudok z 25. júla 1991, d'Ursoa a i., C-362/89, EU:C:1991:326, bod 31, ako aj citovanú judikatúru).

- 51 Tento výklad článku 5 ods. 1 smernice 2001/23 nie je vyvrátený skutočnosťou, že prevod podniku, závodu alebo časti podniku alebo závodu uskutočnený v rámci konkurzného konania alebo podobného insolvenčného konania, ktoré bolo začaté na účely likvidácie majetku prevádzateľa, bol pripravený pred začatím tohto konania, keďže toto ustanovenie sa netýka obdobia pred začatím dotknutého konkurzného alebo insolvenčného konania. Toto konštatovanie potvrdzuje odsek 2 tohto článku 5, z ktorého jasne vyplýva, že výnimky, ktoré stanovuje, sa týkajú prípadov, keď sa články 3 a 4 tejto smernice uplatňujú na prevod „počas“ insolvenčného konania, ktoré sa začalo vo vzťahu k prevádzateľovi.
- 52 Ak teda hlavný cieľ postupu *pre-pack*, po ktorom nasleduje konkurzné konanie, spočíva v dosiahnutí čo najvyššej možnej náhrady pre všetkých veriteľov v dôsledku platobnej neschopnosti prevádzateľa a jeho likvidácie, tento postup a toto konanie spoločne v zásade spĺňajú druhú podmienku stanovenú v článku 5 ods. 1 smernice 2001/23.
- 53 V tejto súvislosti treba v každej konkrétnej situácii overiť, či predmetný postup *pre-pack* a predmetné konkurzné konanie skutočne smerujú k likvidácii podniku z dôvodu zistenej platobnej neschopnosti prevádzateľa, a nie iba k jeho reorganizácii. Navyše treba preukázať nielen to, či je hlavným cieľom tohto postupu a tohto konania čo najlepšie uspokojiť záujmy všetkých veriteľov, ale tiež, či vykonanie likvidácie prostredníctvom prevodu fungujúceho podniku (*going concern*) alebo jeho časti, ktorá bola pripravená v rámci postupu *pre-pack* a uskutočnila sa v nadväznosti na konkurzné konanie, umožňuje dosiahnuť tento hlavný cieľ. Použitie postupu *pre-pack* na účely likvidácie spoločnosti má teda za cieľ umožniť konkurznému správcovi a konkurznému sudcovi, ktorých ustanovil súd po vyhlásení konkurzu na majetok spoločnosti, zvýšiť šance na uspokojenie veriteľov.
- 54 Zo spisu, ktorý má Súdny dvor k dispozícii, však vyplýva, že dotknutý postup *pre-pack* sa riadi výlučne pravidlami vytvorenými judikatúrou a že jeho uplatňovanie jednotlivými vnútroštátnymi súdmi nie je jednotné, takže – ako uviedol generálny advokát v bode 83 svojich návrhov – je zdrojom právnej neistoty. Za takýchto okolností sa pritom nemožno domnievať, že postup *pre-pack* stanovený judikatúrou vnútroštátneho súdu poskytuje rámec na uplatnenie výnimky uvedenej v článku 5 ods. 1 smernice 2001/23, a nezodpovedá teda požiadavke právnej istoty.
- 55 Z toho vyplýva, že bez ohľadu na úvahy uvedené v bodoch 47 až 53 tohto rozsudku treba na prvú otázku odpovedať tak, že článok 5 ods. 1 smernice 2001/23 sa má vykladať v tom zmysle, že podmienka, ktorú stanovuje a podľa ktorej sa články 3 a 4 tejto smernice neuplatňujú na prevod podniku, pokiaľ je prevádzateľ predmetom konkurzného konania alebo podobného insolvenčného konania „[, ktoré bolo začaté na účely likvidácie] majetku prevádzateľa“, je splnená, keď je prevod celého podniku alebo jeho časti – pred začatím konkurzného konania, ktorého cieľom je likvidácia majetku prevádzateľa, a počas ktorého je uvedený prevod uskutočnený – pripravený v rámci postupu *pre-pack*, ktorého cieľom je umožniť v konkurznom

konaní likvidáciu fungujúceho podniku, ktorá čo najlepšie uspokojí záujmy všetkých veriteľov a v čo najväčšej miere zachová zamestnanosť, pod podmienkou, že takýto postup *pre-pack* upravujú zákony alebo iné právne predpisy.

O druhej otázke

- 56 Svojou druhou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa má článok 5 ods. 1 smernice 2001/23 vykladať v tom zmysle, že podmienka, ktorú stanovuje a podľa ktorej sa články 3 a 4 tejto smernice neuplatňujú na prevod podniku, závodu alebo časti podniku alebo závodu, pokiaľ konkurzné konanie alebo podobné insolvenčné konanie, ktorého predmetom je prevádzateľ, „je pod [dohľadom] príslušného verejného orgánu“, je splnená, keď prevod celého podniku alebo jeho časti pripravuje v rámci postupu *pre-pack* pred vyhlásením konkurzu „predbežný konkurzný správca“ pod dohľadom „predbežného konkurzného sudcu“ a ak je dohoda o tomto prevode uzatvorená a splnená až po vyhlásení konkurzu smerujúceho k likvidácii majetku prevádzateľa.
- 57 Na účely odpovede na túto otázku treba pripomenúť, ako Súdny dvor uviedol vo svojom rozsudku z 22. júna 2017, *Federatie Nederlandse Vakvereniging a i.* (C-126/16, EU:C:2017:489, bod 53), a ako potvrdil vnútroštátny súd, že postup *pre-pack*, ktorý predchádza vyhláseniu konkurzu smerujúceho k likvidácii majetku prevádzateľa, vyplýva z judikatúry a nemá základ v holandských zákonoch či iných právnych predpisoch.
- 58 Pokiaľ ide konkrétne o postup *pre-pack*, o ktorý išlo vo veci, v ktorej bol vydaný rozsudok z 22. júna 2017, *Federatie Nederlandse Vakvereniging a i.* (C-126/16, EU:C:2017:489), Súdny dvor na základe spisu, ktorý mu bol predložený, v bode 54 tohto rozsudku konštatoval, že tento postup neprebíhal pod dohľadom príslušného súdu, ale pod vedením podniku, ktorý viedol rokovania a prijímal rozhodnutia s cieľom pripraviť predaj podniku v konkurze. V bode 55 uvedeného rozsudku dospel k záveru, že „predbežný konkurzný správca“ a „predbežný konkurzný sudca“ formálne nemajú nijakú právomoc a nepodliehajú nijakej kontrole zo strany verejného orgánu. Okrem toho konštatoval, že keďže konkurzný sudca okamžite po začatí konkurzného konania udelil povolenie na prevod pripravený počas postupu *pre-pack*, tento sudca musel byť pred začatím tohto konania informovaný a s prevodom súhlasiť. Súdny dvor z toho v bode 57 toho istého rozsudku vyvodil, že vzhľadom na tieto charakteristiky postup *pre-pack*, o ktorý ide v tejto veci, môže spôsobiť, že takmer úplne stratí zmysel akýkoľvek prípadný dohľad nad konkurzným konaním zo strany príslušného verejného orgánu, a teda nespĺňa podmienku dohľadu takéhoto orgánu uvedenú v článku 5 ods. 1 smernice 2001/23.
- 59 V prejednávanej veci treba konštatovať, že vnútroštátny súd, ktorý pripomína, že „predbežný konkurzný správca“ a „predbežný konkurzný sudca“, hoci sú vymenovaní súdom, nemajú nijakú zákonnú právomoc pri plnení svojich úloh počas postupu *pre-pack*, v návrhu na začatie prejudiciálneho konania uvádza rôzne skutočnosti, ktoré môžu spochybniť posúdenie vykonané Súdnym dvorom v bode 57 rozsudku z 22. júna 2017, *Federatie Nederlandse Vakvereniging a i.* (C-126/16, EU:C:2017:489), a tak toto posúdenie nemožno uplatniť v rámci konania vo veci samej.
- 60 Konkrétne treba uviesť, že podľa tohto súdu sa postavenie a úlohy „predbežného konkurzného správcu“ definované súdom, ktorý ho vymenúva, alebo oznámením „predbežného konkurzného sudcu“ určeného na tento účel, podstatne neodlišujú od postavenia a úloh konkurzného správcu v konkurznom konaní. „Predbežný konkurzný správca“ môže rovnako ako konkurzný správca niesť zodpovednosť za pochybenie pri plnení svojich úloh a jeho osobná zodpovednosť sa posudzuje na základe rovnakých kritérií, ako sú kritériá uplatniteľné na konkurzného správcu. „Predbežný konkurzný sudca“ – podobne ako konkurzný sudca v konkurznom

konaní – zabezpečuje v rámci postupu *pre-pack*, ktorý predchádza vyhláseniu konkurzu, dohľad nad „predbežným konkurzným správcou“, aby posledný uvedený neprekročil svoje právomoci a konal v záujme všetkých veriteľov. Súd, ktorý vymenoval „predbežného konkurzného správcu“ a „predbežného konkurzného sudcu“, kontroluje, či tieto osoby v prípade neskoršieho insolvenčného konania postupovali v súlade so všetkými údajmi, ktoré im boli poskytnuté, a v opačnom prípade v okamihu vyhlásenia konkurzu vymenuje za konkurzného správcu a konkurzného sudcu iné osoby.

- 61 Uvedený súd spresňuje, že vo veci samej bola síce dohoda, na základe ktorej bol podnik prevedený, pripravená počas postupu *pre-pack*, avšak v čase vyhlásenia konkurzu na majetok bývalej skupiny Heiploeg táto dohoda ešte nebola uzavretá. Po začatí konkurzného konania však konkurzní správcovia a konkurzný sudca, ktorí boli poverení zabezpečovaním priebehu konkurzného konania a ktorých na tento účel vymenoval súd, mali zákonné právomoci v tomto zmysle a podliehali rovnakým požiadavkám objektivity a nezávislosti, ktoré platia pre konkurzného správcu a konkurzného sudcu vymenovaných v prípade konkurzu, ktorému nepredchádzal postup *pre-pack*. Boli teda povinní posúdiť, či sa prevod životoschopných jednotiek podniku bývalej skupiny Heiploeg pripravený pred vyhlásením konkurzu uskutočnil v záujme všetkých veriteľov. V dôsledku toho vykonanie takého postupu *pre-pack*, ako je postup, o ktorý ide vo veci samej, nemá vplyv na kontrolu, ktorú následne v rámci konkurzného konania vykoná príslušný verejný orgán, teda konkurzný správca a konkurzný sudca, tak ako ju upravuje FW.
- 62 V tejto súvislosti treba konštatovať, že vzhľadom na to, že „predbežný konkurzný správca“ a „predbežný konkurzný sudca“ sú vymenovaní súdom príslušným pre postup *pre-pack* a tento súd nielen vymedzuje ich úlohy, ale pri následnom začatí konkurzného konania dohliada na ich plnenie tým, že rozhoduje o vymenovaní alebo nevymenovaní tých istých osôb za konkurzného správcu a konkurzného sudcu v konkurznom konaní, už existuje na základe tejto skutočnosti kontrola „predbežného konkurzného správcu“ a „predbežného konkurzného sudcu“ zo strany príslušného verejného orgánu.
- 63 Toto posúdenie je podporené skutočnosťou, že na jednej strane sa prevod pripravený počas postupu *pre-pack* uskutočňuje až po začatí konkurzného konania, pričom konkurzný správca a konkurzný sudca môžu odmietnuť vykonať tento prevod, ak sa domnievajú, že je v rozpore so záujmami veriteľov prevádzateľa, ktorého majetok má byť zlikvidovaný. Na druhej strane, ako vyplýva zo spisu, ktorý má k dispozícii Súdny dvor, „predbežný konkurzný správca“ musí nielen podávať správy o svojom riadení prípravnej fázy v správe o konkurze, ale môže mu tiež vzniknúť zodpovednosť za rovnakých podmienok ako konkurznému správcovi. Navyše je nesporné, že k výkonu činnosti „predbežného konkurzného správcu“ v rámci postupu *pre-pack* dochádza pod dohľadom „predbežného konkurzného sudcu“, a teda príslušného súdu, pričom tento súd môže, ak sa domnieva, že „predbežný konkurzný správca“ neplní úlohu, ktorá mu bola zverená súdom, nahradiť tohto konkurzného správcu inou osobou alebo brániť ukončeniu postupu *pre-pack*.
- 64 Treba tiež spresniť, že na účely plnenia úloh, ktoré sú im zverené v rámci postupu *pre-pack*, ako aj v rámci konkurzného konania, „predbežný konkurzný správca“ a „predbežný konkurzný sudca“ sú už od prípravnej fázy konkurzu, ktorú predstavuje postup *pre-pack*, vedení k tomu, aby koordinovali svoju činnosť, posúdili jednotlivé možnosti prevodu a posúdili dohodu o prevode, ktorú prípadne budú musieť schváliť a vykonať pri začatí konkurzného konania. V dôsledku toho čas, ktorý uplynul medzi začatím konkurzného konania a podpísaním dohody pripravenej v rámci postupu *pre-pack*, sa ako taký nemôže použiť ako kritérium na posúdenie toho, či príslušný verejný orgán mohol alebo nemohol vykonávať kontrolu stanovenú v tejto súvislosti.

- 65 Preto je potrebné sa domnievať, že skutočnosť, že prevod celého podniku alebo jeho časti pripravuje v rámci postupu *pre-pack*, ktorý predchádza vyhláseniu konkurzu, „predbežný konkurzný správca“ pod dohľadom „predbežného konkurzného sudcu“, nebráni tomu, aby bola splnená tretia podmienka článku 5 ods. 1 smernice 2001/23.
- 66 Vzhľadom na všetky vyššie uvedené úvahy treba na druhú otázku odpovedať tak, že článok 5 ods. 1 smernice 2001/23 sa má vykladať v tom zmysle, že podmienka, ktorú stanovuje a podľa ktorej sa články 3 a 4 tejto smernice neuplatňujú na prevod podniku, závodu alebo časti podniku alebo závodu, pokiaľ konkurzné konanie alebo podobné insolvenčné konanie, ktorého predmetom je prevádzateľ, „je pod [dohľadom] príslušného verejného orgánu“, je splnená, keď prevod celého podniku alebo jeho časti pripravuje v rámci postupu *pre-pack* pred vyhlásením konkurzu „predbežný konkurzný správca“ pod dohľadom „predbežného konkurzného sudcu“ a ak je dohoda o tomto prevode uzatvorená a splnená až po vyhlásení konkurzu smerujúceho k likvidácii majetku prevádzateľa, pod podmienkou, že takýto postup *pre-pack* upravujú zákony alebo iné právne predpisy.

O trovách

- 67 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdny dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (tretia komora) rozhodol takto:

1. Článok 5 ods. 1 smernice Rady 2001/23/ES z 12. marca 2001 o aproximácii zákonov členských štátov týkajúcich sa zachovania práv zamestnancov pri prevodoch podnikov, závodov alebo častí podnikov alebo závodov sa má vykladať v tom zmysle, že podmienka, ktorú stanovuje a podľa ktorej sa články 3 a 4 tejto smernice neuplatňujú na prevod podniku, pokiaľ je prevádzateľ predmetom konkurzného konania alebo podobného insolvenčného konania „[, ktoré bolo začaté na účely likvidácie] majetku prevádzateľa“, je splnená, keď je prevod celého podniku alebo jeho časti – pred začatím konkurzného konania, ktorého cieľom je likvidácia majetku prevádzateľa, a počas ktorého je uvedený prevod uskutočnený – pripravený v rámci postupu *pre-pack*, ktorého cieľom je umožniť v konkurznom konaní likvidáciu fungujúceho podniku, ktorá čo najlepšie uspokojí záujmy všetkých veriteľov a v čo najväčšej miere zachová zamestnanosť, pod podmienkou, že takýto postup *pre-pack* upravujú zákony alebo iné právne predpisy.
2. Článok 5 ods. 1 smernice 2001/23 sa má vykladať v tom zmysle, že podmienka, ktorú stanovuje a podľa ktorej sa články 3 a 4 tejto smernice neuplatňujú na prevod podniku, závodu alebo časti podniku alebo závodu, pokiaľ konkurzné konanie alebo podobné insolvenčné konanie, ktorého predmetom je prevádzateľ, „je pod [dohľadom] príslušného verejného orgánu“, je splnená, keď prevod celého podniku alebo jeho časti pripravuje v rámci postupu *pre-pack* pred vyhlásením konkurzu „predbežný konkurzný správca“ pod dohľadom „predbežného konkurzného sudcu“ a ak je dohoda o tomto prevode uzatvorená a splnená až po vyhlásení konkurzu smerujúceho k likvidácii majetku prevádzateľa, pod podmienkou, že takýto postup *pre-pack* upravujú zákony alebo iné právne predpisy.

Podpisy